

на масите, за фрез-машини и други. Работел усилно и постепенно разширявал клиентелата си, борел се, създавал си капитал, който обаче се изширял повече в ръцете на клиентите, на които продавал на кредит. Персоналът му наброявал около 20 души, всички добре платени. Ателиетата са електрифицирани и това го удовлетворявало преди всичко морално - не толкова печалбата, - защото още когато следвал за явявал, че след като завърши, няма да стане чиновник, а ще се занимава с производство.

Нестор напълно се е отдавал на своята работа, следи я непрекъснато. Друго нещо като че ли не го интересува. Не ходи в увеселителни заведения, на театър. Но когато му дойдат гости от Германия, принуден е да ги разважда. От една представлявана от него фирма бяха му изпратили децата си да ги разведе из Париж. Приел ги като свои скъпи гости. Много е дружелюбен и лесно печели симпатиите на хората. Децата много го обичат, прилича ги и лесно се сближават с него. Това прави силно впечатление. Владее вече отлично франски език - писмено и говоримо. Още не се е натурализирал поради неудобството, че не поискат да изслужи военната си повиност, а това за него значи резорение. Има намерение, като навърши 60 години, да се завърне в България като ликвидатор или продаде предприятието си.

По-голямата работа в неговото ателие се пада на монтажа на получаваните от Германия машини, които веднага пласира. Шок от машини няма. Произвежда машини само по поръчка. Ако прави шок, трябва да имобилизира капитали, а това смята за неизгодно.

Последователно от години насам участвува в международното изложение във Версейл, наричано салон на земеделски машини, където винаги има панд от около един декар. Годишно тук минавали около един милион посетители покрай изложените машини и на самото място сключвал сделките, вземал поръчките.

Преди време живеел заедно с едното французин, много опитен, честен и порядъчен издънатор или майстор, със средно техническо